

var der en skeptisk holdning til det projekt i mange politiske kredse. Jeg har hen over foråret i år i lighed med resten af regeringen, den danske befolkning og store dele af verdenssamfundet set med stigende bekymring på udviklingen i forholdet mellem Tibet og Kina. Udgangspunktet er jo, at Kina skal overholde menneskerettighederne og give mulighed for udviklingen af demokratiet, særlig i forhold til det tibetanske mindretal.

Forårets begivenheder i Tibet, som vi har kunnet følge, er baggrunden for, at spørgsmålet om at boykotte åbningsceremonien ved OL har været drøftet både i Danmark og en række andre europæiske lande. Den danske regering har derfor presset på, for at Kina ikke anvender unødigt magtanvendelse. Både mine ministerkolleger og jeg udtrykker klart vores bekymring over menneskerettighedssituationen ved enhver passende lejlighed. Vi vil gennem dialog og konkret samarbejde arbejde for, at Kina øger indsatsen for menneskerettigheder og demokrati. Det er derfor positivt, at der nu er taget hul på en dialog mellem Kina og Tibet. Jeg håber meget stærkt på, at den vil føre til forbedringer for det tibetanske folk.

Vi følger i regeringen udviklingen i Kina nøje. Det er baggrunden for, at vi løbende drøfter spørgsmålet med de øvrige EU-lande. Udgangspunktet for vores position er, at vi deltager i åbningsceremonien, men at den endelige beslutning om regeringens deltagelse i ceremonien først bliver truffet på baggrund af en samlet vurdering efter EU's udenrigsministermøde den 16. juni.

Vi mener, som vi hele tiden har givet udtryk for, at en boykot af åbningsceremonien kan være én blandt flere måder at reagere på over for Kina, men Danmark skal ikke gå enegang i en sådan sag. Dialogen om forbedring af menneskerettighederne udgør en integreret del af Danmarks og EU's samarbejde med Kina. Derfor drøfter vi fremme af menneskerettigheder med Kina ved enhver given lejlighed, både før, under og efter OL.

I forlængelse heraf er det væsentligt for mig at understrege, at regeringen bakker fuldstændig op om de danske sportsfolks deltagelse i OL. Det er Danmarks Olympiske Komité under Danmarks Idræts-Forbund, der ene og alene afgør, om de vil gennemføre en sportslig boykot af OL. Jeg er personligt – og har altid været det – imod en generel boykot af selve OL, da jeg mener, at vi bør videreføre en åben og kritisk dialog

med Kina, også om forholdene i Tibet. Jeg bakker derfor fuldt op om Danmarks Idræts-Forbunds beslutning om at deltage i OL, da vi støtter den interkulturelle dialog, sådan som den kommer til udtryk i sportens verden.

Derfor glæder det mig da også, at de seneste internationale idrætsresultater betyder, at Danmark p.t. har kvalificeret mere end 80 atleter til OL i 16 forskellige idrætsgrene. Vi vil naturligvis støtte op om atleterne, der kæmper for at vinde medaljer for Danmark.

Kl. 11:02

Formanden:

Tak til ministeren. Så går vi over til den egentlige forhandling, og den første, der får ordet som ordfører, er hr. Per Clausen, og det er vedrørende F 20.

Kl. 11:02

Forhandling

(Ordfører for forespørgerne)

Per Clausen (EL):

Jeg skal starte med at takke for de besvarelser, som både udenrigsministeren og kulturministeren kom med. Det var jo på lange stræk gode redegørelser for fornuftige initiativer og også fornuftige overvejelser.

Men nogle af kulturministerens sidste bemærkninger giver mig alligevel anledning til at sige, at jeg ikke tror, at det er helt klart, hvad regeringen mener, heller ikke efter de udtalelser, der er kommet i dag. Kulturministeren sagde, at boykot af åbningsceremonien var en mulighed, men vi er jo i den situation, at statsministeren har sagt, at det er et udtryk for hykleri at gå ind for det standpunkt. Det vil sige, at statsministeren ikke alene mener, at Det Konservative Folkeparti er hykleriske i den her sag, han mener åbenbart også, at kulturministeren er det, såvel som de ellers indimellem åndsbeslægtede fæller i Dansk Folkeparti. Der synes jeg jo ærlig talt at regeringen må finde sine egne ben.

Det andet, jeg vil sige, er, at der ikke fra Enhedslistens side – og det gælder så vidt jeg ved også for de andre politiske partier, som er repræsenteret i Folketinget – har været givet udtryk for noget ønske om, at idrætsudøverne skulle boykotte OL, og det er der en række fornuftige grunde til, som jeg ikke vil komme ind på her, for jeg tror såmænd ikke, at det indgår som en vigtig del af debatten. Det, vi diskuterer her, er, hvordan regeringen skal agere i forhold til de